

Επειδή καθυστέρησε να εφαρμόσει το δίκαιο της Ένωσης για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων, η Ελλάδα υποχρεώνεται σε καταβολή κατ' αποκοπήν ποσού ύψους 5 εκατομμυρίων ευρώ και βαθμιαίως μειούμενης χρηματικής ποινής ύψους 3,28 εκατομμυρίων ευρώ ανά εξάμηνο καθυστέρησης

Το Δικαστήριο είχε διαπιστώσει αρχικώς την παράβαση της Ελλάδας με απόφαση του 2004

Με απόφαση της 24ης Ιουνίου 2004¹, το Δικαστήριο έκρινε ότι η Ελλάδα, μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για την εγκατάσταση αποχετευτικού δικτύου των αστικών λυμάτων της κείμενης στα δυτικά της Αθήνας περιοχής του Θριασίου Πεδίου και μη υποβάλλοντας σε επεξεργασία αυστηρότερη της δευτεροβάθμιας τα αστικά λύματα της περιοχής αυτής, πριν από την απόρριψή τους στην ευαίσθητη περιοχή του κόλπου της Ελευσίνας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων².

Στο πλαίσιο του ελέγχου της εκτέλεσης της αποφάσεως του 2004, η Επιτροπή έκρινε ότι δεν είχε επιτευχθεί πλήρης συμμόρφωση προς τις επιταγές της αποφάσεως αυτής. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η Επιτροπή άσκησε δεύτερη προσφυγή λόγω παραβάσεως ενώπιον του Δικαστηρίου προκειμένου να ζητήσει την επιβολή χρηματικών κυρώσεων εις βάρος της Ελλάδας.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι η Ελλάδα **δεν εκπλήρωσε πλήρως τις υποχρεώσεις της από την απόφαση του 2004**. Ειδικότερα, κατά την καταληκτική ημερομηνία της 7ης Ιουλίου 2010 την οποία είχε ορίσει η Επιτροπή, τα αστικά λύματα της περιοχής του Θριασίου Πεδίου δεν ετύγχαναν ακόμη συλλογής και επεξεργασίας σύμφωνης προς τις επιταγές της οδηγίας, πριν από την απόρριψή τους στην ευαίσθητη περιοχή του κόλπου της Ελευσίνας. Πράγματι, η κατασκευή σταθμού επεξεργασίας των αστικών λυμάτων είναι μεταγενέστερη της ημερομηνίας αυτής (ολοκληρώθηκε μόλις στις 7 Απριλίου 2011) ο δε σταθμός λειτουργούσε, πέραν των περιόδων δοκιμαστικής λειτουργίας, μόλις από τις 27 Νοεμβρίου 2012. Εξάλλου, το δευτερεύον αποχετευτικό δίκτυο δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί στο σύνολό του (το τμήμα Κάτω Ελευσίνας του οικισμού της Ελευσίνας δεν διαθέτει ακόμη τέτοιο δίκτυο) και σχεδόν το ήμισυ του πληθυσμού της περιοχής του Θριασίου Πεδίου δεν είναι ακόμη συνδεδεμένο στο τριτοβάθμιο δίκτυο.

Το Δικαστήριο κρίνει εν συνεχεία ότι η επιβολή χρηματικής ποινής συνιστά πρόσφορο οικονομικής φύσεως μέσο προκειμένου να παρακινηθεί η Ελλάδα σε λήψη των αναγκαίων μέτρων για την πλήρη εκτέλεση της αποφάσεως του 2004. Συναφώς, διαπιστώνει ότι η σχεδόν εικοσαετής καθυστέρηση της Ελλάδας όσον αφορά τη συμμόρφωση των επίμαχων εγκαταστάσεων προς την οδηγία (συμμόρφωση η οποία έπρεπε να είχε εξασφαλιστεί το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 1998) συνιστά επιβαρυντική περίσταση, εξυπακουομένου ότι η κατάσταση στην περιοχή του Θριασίου Πεδίου έχει βελτιωθεί σε σύγκριση με εκείνη που επικρατούσε όταν κινήθηκε η διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση του 2004 και ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη η ελαφρυντική περίσταση που ανάγεται στον έντονο αρχαιολογικό χαρακτήρα της περιοχής αυτής και στις σχετικές δυσκολίες τις οποίες επικαλέστηκε η Ελλάδα,

¹ Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουνίου 2004, Επιτροπή κατά Ελλάδα (C-119/02).

² Οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΕ 1991, L 135, σ. 40), όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/15/ΕΚ της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 1998 (ΕΕ 1998, L 67, σ. 29).

καθώς και η μειωμένη ικανότητα πληρωμής του ως άνω κράτους μέλους συνεπεία της οικονομικής κρίσεως την οποία διέρχεται. **Το Δικαστήριο κρίνει επομένως σκόπιμο να υποχρεώσει την Ελλάδα να καταβάλει, από σήμερα έως την πλήρη εκτέλεση της αποφάσεως του 2004, εξαμηνιαία χρηματική ποινή ύψους 3 276 000 ευρώ ανά εξάμηνο καθυστερήσεως.** Το πραγματικό ποσό της ως άνω βαθμιαίως μειούμενης χρηματικής ποινής θα υπολογίζεται στο τέλος έκαστης εξάμηνης περιόδου, μειούμενο αναλόγως των προόδων που θα έχουν εν τω μεταξύ σημειωθεί.

Εξάλλου, το Δικαστήριο κρίνει πρόσφορο, δεδομένων ιδίως των ελαφρυντικών περιστάσεων τις οποίες προβάλλει η Ελλάδα, να υποχρεώσει την Ελλάδα να καταβάλει, στον προϋπολογισμό της Ένωσης, **κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 5 εκατομμυρίων ευρώ** για να αποτραπεί η επανάληψη στο μέλλον αναλόγων παραβάσεων του δικαίου της Ένωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582